

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/1/2017
Identifikačné číslo spisu:	6016897577
Dátum vydania rozhodnutia:	01.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6016897577.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Štefana Micháliku v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného O.F. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. decembra 2016, sp. zn. 2Ntc/11/2016 na neverejnom zasadnutí 1. februára 2017 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného O.F. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len krajský súd) podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov tak, že sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt sp. zn. 43 Hv 44/15v z 27.01.2016, právoplatný dňa 28.07.2016 v spojení s rozhodnutím Vyššieho krajského súdu Viedeň sp. zn. 23 Bs 183/16d z 28.07.2016 predložený spolu s osvedčením zo 07.10.2016, ktorým bol občan Slovenskej republiky O.F., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., Ulica S.. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu profesionálnej krádeže vlámaním podľa §§ 127, 128 ods. 1 číslo 5, § 129 ods. 1 číslo 1 a odsek 2 číslo 1, § 130 ods. 3 rakúskeho Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 12 rakúskeho Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

dolu uvedeným osobám vzal cudzie hnutelné veci (konkrétne prstene, náušnice, retiazky na krk, hodinky a iné šperky), pričom konal s úmyslom sa ich privlastnením obohatiť, konkrétne :

1/ vo vedomej a úmyselnej spolupráci s osobami menom P. G. a M. N. ako spolupáchatelia (§ 12 rakúskeho Trestného zákona) dňa 04.08.2015 v meste Neunkirchen osobe menom U. Z. vzali šperky v celkovej hodnote 1.000,- eur,

2/ dňa 05.12.2014 v meste Wels vo vedomej a úmyselnej spolupráci s ďalšími doposiaľ neznámymi osobami ako spolupáchateľmi (§ 12 rakúskeho Trestného zákona) osobe menom O. T. O. vzali šperky v celkovej hodnote 11.197,- eur,

pričom sa krádeží dopustili tak, že pomocou nastaviteľného kľúča na skrutky, respektíve pomocou špeciálne pre krádeže vyrobeného náradia odtrhli uzamykacie cylindre bytových dverí, respektíve násilím vylomili bytové dvere, čiže skutky spáchali vlámaním sa do obydľí, O.F. okrem toho krádeže spáchal v prípade vecí ktorých hodnota presahuje 5.000,- eur, avšak nepresahuje 300.000,- eur, a taktiež za účelom zárobku vlámaním sa do obydľí,

za čo mu bol právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 a pol (tri a pol) roka.

Zároveň krajský súd rozhodol, že odsúdený O.F. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený O.F.. V písomných dôvodoch svojho odvolania (č.l. 78) uviedol, že odvolanie proti rozsudku podáva pre jeho odkladný účinok v zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z. z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, pričom zistil, že krajský súd v prerokúvanej veci správne postupoval podľa oboch dotknutých zákonov a zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného O.F. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Krajinského súdu Wiener Neustadt 27. januára 2016 č. 43 Hv 44/15v postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky vo výroku o vine i treste sa u odsúdeného O.F. uznáva a uložený trest odňatia slobody vykoná na území Slovenskej republiky. Svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Správny je aj záver krajského súdu, že v prerokúvanej veci je splnená podmienka obojstrannej trestnosti (§ 16 ods. 1 písm. b/ zák. č. 549/2011 Z. z.), nakoľko skutok popísaný v napadnutom rozsudku možno kvalifikovať podľa nášho právneho poriadku ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. pri použití § 138 písm. e/ Tr. zák.

Žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zák. č. 459/2011 Z. z. najvyšší súd nezistil. Rozhodnutie o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je vecne správne. Správny a dostatočne odôvodnený je aj výrok krajského súdu o zaradení odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na verejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Odsúdený O.F. vo svojom odvolaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, ktoré by bránili uznaniu rozhodnutia, pričom ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne hmotnoprávne a ani procesnoprávne prekážky, ktoré by bránili uznaniu vyššie uvedeného rozhodnutia súdu Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky a tým pokračovaniu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému právoplatne uložený, preto odvolanie odsúdeného O.F. ako nedôvodné podľa § 518 ods. 4

Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.